Vlak má čas - T.H.S. Brzdaři

1.
Ještě vlak má čas, ještě zní můj hlas
pod stříškou nádražní,
ještě mám já čas v duchu říkat zas,
že bych měl snad zůstat s ní,
duševní svůj klid chci však zachránit
a tak štípnout lístek dám,
to mi říká cit, opustím tvůj byt,
za to sám pak díky vzdám

Ch. Za to já pak díky vzdám,
dobře víš, jak pospíchám,
pražce zní, zvoní tmou
pro tu lásku nevěrnou;
setřepal jsem z bot svých prach,
z duše koutů pryč je strach,
to je nápad jít, ruku volnou mít,
třeba jen pod skálou žít

2. Vlaku dým jak flór, pasažérů chór,
já vzdálen jsem už teď,
v dáli svítí vřes, tělo mý jen nes,
než do rány přijde sněť;
bloudění mých pat zotaví mě snad,
kola stáčí Velký vůz,
ty, kdo vcházíš tam, v lesa vlídný chrám,
objednej pak další blues

Ch. Za to já pak díky vzdám ...

Ch. Za to já pak díky vzdám ...